

Yazılmaya Mahkum Her Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Aralık 2018

Öngörüsünde yorgunluğun,
Tezat düşler sıradanlığın manifestosunda
Cebbar bir yanığı
Hele ki atıl varlığın cam kenarı silüetinde
Devasa bir yangın:
Belli ki av zamanı
Toplayıp tası tarağı
Yol almalı biteviye
Hüznü sırtlayıp
Tahliye edilesi yalnızlığın
Yürek acısı, kelamın da çatık kaşında
Bir mersiye...

Bazen küf tutmuş
İzahı olmayan gerçeklerin de su dibine
Gönderdiği üç beş yanığı
Adeta tasnifli düşleri
Muteber bir tepeye yerleştirip
Bekasında ömrün
Satırların dipçığı ile
Vurulurken kalbinden şiir
Ne ötenazi ister imgeler
Ne mühimmat yüklü kimi hecede
Zamanı dikip göğün yırtık perdesine
Bilumum hatırayı da saklar
Sandığın dibinde.

Ya sanmadıkların, sen şair?
Sanır mısın ki;
Mizansen hep aynı kalacak
Ve baş aşağı düştüğünde
Sanma ha; canın yanmayacak.
Diri bir aksanda
Koparken kızılca kıyamet
Mağlup bir göğün de

Yırtık tentesine sığınır sürüden firar etmiş
Kuşlar ve düşler:
Hicabın asılı kaldığı
O sıra dışılığın cebinde
Saklarsın yarınlar umut olsun diye
Üç beş dize yalnızlık.

Belki namı alır yürür hele ki
O nemli gözlerin
Silik fenerlerin
Sus payı verdiği her köşede
Artı parantez
Söylemekten muaf tutulduğun
Yalın ve kaba nidalar
Konup bir omzun hizasında
Başı yana düşmüş hayallerin
O saklı arka yakasında
Nöbete duran bir şiirden çıkıp yola
Nöbet geçirdiğin değil asla...

Savsaklanan hangi varlıksa
Sevk kâğıdı verdiği satır arası bir molada
Kambersiz olmalı mı olmamalı mı?
Sıradan geçen bin bir hece
Göğün kemendine takılmış
Hezeyan yüklü bir dün
Solsan neye yarar
Bir çiçek olsan bile nazarında
Cennet bahçelerinin
İçine düştüğün cinnet değil
Yarına dokunmak adına.

Dünün mizacı asılı kalsa da
O izafi gölgede
Mansur bir şiir gibi
Methiyeler sıraladığın
Asırlık ömrün hitabı altı üstü
Tek cümlede de tasviri yolculuğunun
Bilumum duyguyu ev sahibi

Yazılmaya mahkum her yeni şiir.